

PRZEDZIWNIE (8) *av*

Oba e jasne.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. przedziwny.

Intens. od „dziwnie” ‘niezwykle, wyjątkowo, w sposób godny podziwu’ (8) :

a. *W sposób niepojęty dla rozumu ludzkiego, nadprzyrodzony, cudowny (6) :* ŁAfká wieczna, Bog iedynj/ ziawił się nam w niey przedziwnie/ kiedy raczył z niebá zstąpić/ á z námi się łpołem złączyć. *ArtKanc* A18v, A18v, T10; *LatHar* 390, 548; [Iełt przeto oboie przyrodzenie/ tak Bołkie iako y człowiecze/ przedziwnie w ofobie Chriftułowej/ na ten łpołob ziednoczone *UstKościel* 4v].

Szeregi: »dziwnie i przedziwnie« (1): Dla tego to ia przyczyniam dziwnie obchodzić fię z ludem tem/ dziwnie y przedziwnie [*ut mira faciam et miraculum*] *BudBib Is* 29/14.

[»przedziwnie, nad rozum ludzki«: Bo przes to/ gdy iem pan Bog s krzyża a wćierpienia albo z wdręczenia/ iako iedyny pomocnik prauy/ przedziwnie/ nad rozum ludzky dopomoże/ przywozdy iem wznaïomóść/ nietylko oicowłkie łwe miłofierdzie/ ale y łwá włfechmocność Bołką. *UstKościel* 74.]

b. *O intensywności (tu: zadawanego cierpienia): bardzo; dotkliwie (1) :* Sądy cię bołkie przedziwnie ćwiczylę/ Z twoim niedobrym wżytko to kończyły. Dwa kroc cię więźniem twa fortuná miála *GórnTroas* 14.

c. *O walorach estetycznych: pięknie, zachwycająco (1) :* Około siebie/ y przy łobie [*w niebie*] dodać rádości towarzyltvo Swiętych iego wielce wćiefzne/ Anyołow chwałá záleconych/ y ná dziewięć chorow przedziwnie rozdzielonych *LatHar* 680.

Synonimy: **a.** *cudownie;* **b.** *barzo, mocnie;* **c.** *cudnie, pięknie.*